

WRONA I SER

„Niech mi każdy powie szczerze,
Skąd się wzięły dziury w serze?”

Indyk odrzekł: „Ja właściwie
Sam się temu bardzo dziwię”.

Kogut zapiał z galanterią:
„Kto by też brał ser na serio?”

Owca stała zadumana:
„Pójdę, spytam się barana”.

Koń odezwał się najprościej:
„Moja rzecz to dziury w moście!”

Pies obwąchał ser dokładnie:
„Czuję kota: on tu kradnie!”

Kot udając, że nie słyszy,
Miauknął: „Dziury robią myszy”.

Przyleciała wreszcie wrona:
„Sprawa będzie wyjaśniona,

Próbe dziur natychmiast zrobię,
Bo mam świetne czucie w dziobie”.

Bada dziury jak należy,
Każdą dziurę w serze mierzy,

Każdą zgłębia i przebiera –
A gdzie ser jest? Nie ma sera!

Indyk zsiniał, owca zbladła:
„Gwałtu! Wrona ser nam zjadła!”

Na to wrona na nich z góry:
„Wam chodziło wszak o dziury.

Wprawdzie ser zużyłam cały,
Ale dziury pozostały!

Bo gdy badam, nic nie gadam
I co trzeba zjeść, to zjadam.

Trudno. Nikt dziś nie docenia
Prawdziwego poświęcenia!”

Po czym wrona, jak to ona,
Poszła sobie obrażona.